

Dñica in Ramis Palmarum

sed nō bono modo. Ideo h̄ fuit reprobatus et p̄dedit placitationē vel p̄cessum. Sed bonus modus allegandi p̄ gratiarū actionē est dicere. Domine vos mihi fecistis magnam gratiā. q̄ posui stis me in sancta religione. ideo dñe faciat mihi talē gratiam tē. Idem de alīs virtutib⁹. ido domile placeat vobis facere mihi talē gratiā quā peto. Iste est bonus modus. Idem dñ facere p̄sbyter nō alleget ex pte sui dicendo Dñe amore vestri ego me ordinavi. vñ celebraui ieiunauī vñ viuō cōtinēt. ideo dñe faciat mihi talē gratiam. q̄ hoc nihil valet sed dicat. dñe erā in mundo et vos fecistis mihi gratiāz q̄ me elegistis ad seruitū vestrū et dedistis mihi p̄tātem quā nō cōcessistis angelis cōsecrendi corpus vestrū et tot gratias mihi fecistis. ideo dñe faciat mihi talē gratiā vel talē quā peto. Isto mō obtinebit Idē de laicis dicēdo. Dñe tot grās mihi fecistis q̄ me ad imaginē vestrā creastis et iter xpianos me nasci fecistis. p̄ sc̄m baptismū me ab origina li mundatis et p̄ p̄niā tot p̄tā mihi remisistis. Ideo dñe placeat vobis hanc gratiā mihi cōdere tē. Dic miraculū q̄ legitur in vita patrū de quodam fratre deuoto et bono q̄ in suis oratiōibus nō habebat illas cōsolationes spūs nec dulcedines cordis quas multi h̄nt. q̄ semel orando et male allagando di. Dñe tot annis seruiui vobis. et nō dū dedistis mihi aliquā cōsolatione dūinam nec sentimentū dulcedinis cordis. Si tm̄ Fuiussem vni infideli iā ostendisset mihi aliq̄ siḡ amoris et vos nihil. Hubito venit vmbra magna que ip̄m p̄strauit in terrā semimortuū di. donec te cōtempseris sicut lutū quod calcas nō sentias diuinās cōsolationes tē. qm̄ in tuis bonis opib⁹ plus opatur deus q̄ tu. sicut in scriptura instrumenti plus facit notari⁹ q̄ calamus. q̄ nō debet dicere instrumentū ego facio hoc sed principale agens facit. ideo Esai. xxvij. Omnia opera nostra operatus es in nobis domine deus noster. Item. i. Chor. xij. Diuisiones operationū sunt idein h̄o deus qui operatur omnia in omnibus patet ergo q̄ modus petendi in oratione est duplex. vñ fīm leges allegando ea que homo credit de deo p̄ obsecrationē. vel fīm canones allegando bona opa p̄ gratia actionē. De his autoritas. In omni oratione cū obsecratione Ecce pri mū. et grātia actionē. Ecce fīm vīe petitiones. innotescant apud deum. Ad Philip. iij.

Dñica in ramis palmarū. Sermo pmus.

Hecēdā in palmā et apprehendā fructus ei⁹. Cauti. viij. In sacra scripture aliquā p̄ palmā intelligit crux qñq̄ penitendo qñq̄ cōtemplando. in palma crucis colligit fructus vi-

te. In palma penitentie colligunt. viij. fruct⁹ q̄tuor dabunt̄ corpi et tres anime. Primus fruct⁹ viri iusti sicut sancta scripture dicit erit claritas vñ Fulgebūt iusti sicut sol. Matthēi. xij. Secundus fructus erit agilitas. quia ita agiles erūt sicut iā cogitatio nostra. sicut d̄ dño d̄z. q̄ post resurrectionē suam erat ita agilis q̄ mō apparebat discipulis euntibus in emaus. mō illis qui erāt in hierlm̄. Tertius erit subtilitas. q̄ tunc nō erit corpora ita turbida sicut modo sunt. sed erunt valde subtilia. sicut de dño d̄z q̄ intravit ad suos discipulos ianuis clavis. qd̄ nō potuiss̄ fuisse ante resurrectionē nisi p̄ miraculum. sed tunc fecit sine miraclo. Quartus impassibilitas. i. sanitas q̄ nec in corpore nec in alia erit infirmitas. Primus fructus anime erit cognitio dei. Unū aplūs Nunc cognosco ex parte tūc aut̄ cognoscā sicut et cognitus sum. i. Chor. xij. Ibidem videmus nunc p̄ speculum in enigmate tūc aut̄ facie ad faciem. H̄c̄s erit de humanitate xp̄i in gloria. q̄a videbit iustus deuū in natura humana. hāc gloriam nō habebunt angeli. Tertius erit amor. q̄ si anima videret et cognosceret et nō diligeret nō esset totalit̄ brā. H̄z amabit et videbit et cognosceret. Unde dicendo d̄ fructibus corporis et anime veniemus ad palmam p̄ templatiōis. palma em̄ angusta est inferius et supius lata. Sic aia que vult ascendere ad deum debet esse stricta et grālis ad omnes voluptates terrenas et carnales affectus. et supius lata p̄ amorem celestium. q̄ anima p̄tōmagis se extendit p̄ amorem tantomagi dilataf̄ p̄ cōtemplationē. Ista palma habet septem ramos. et sup vñūquēc̄ ramū vñā auein et vñū florem. Primus ramus est confederatio sui quando anima p̄sciētiā suā bona fide ex̄drit ne in ea aliquid remaneat qd̄ dei oculos offendit. vñ berni. Memo absq̄ sui cognitione saluat d̄ qua mater salutis humilitas oris. vnde. humilitas liberat. de hoc ps. Humilitas sum et liberauit me. secundo saluat ps. Quoniam tu populūz humilē saluū facies tē. Humilem spiritu saluabis. tertio x̄tutes p̄seruat. Unū Grego. qui virtutes sine humilitate congregat quasi puluerē in ventuz portat Bernar. Humilitas mā est virtutū et cīnis cōseruans ignem charitatis. Super hunc ramum nūdificat pauo. qui talis est nature quod quando dormit de nocte si euigilauerit clamat. quia credit se amississe suā pulcritudinez. et significat animam que in huius seculi tenebris dormit. q̄ semper timere debet ne speciem suā amittat. i. ne dona gratiae a deo sibi collata p̄dat. et debet clamare magno clamore quando sentit sibi aliqd̄ inherebere peccati. Super hunc ramum nascitur unus flos boni odoris et celestis coloris qui viola vocatur que significat humilitatē. Unde in cantil. nardus mea dedit odorez suū. Nardus em̄ que daz herba paruula est calide nature et significat

Sermo

humilitatē. **H**umilitas em̄ minime esse potest si ne calore charitatis. **T**alis hūilitas magnū odo rem dedit. **H**ec em̄ dei filiū in terrā traxit attestā te beata. **M**aria virgine que dicit. respexit hūilitatē ancille sue. hec em̄ fuit specialis virtus ppter quā descendit in ipaz. quia nisi hūilis fuisset nunq̄ dñs in ipsaz descendisset. **D**ñs supbis resistit. hūilibus aut̄ dat gratiā. s. **P**etri. v. hūc florē desiderabat dauid cū orando diceret. **A**spges me dñe ysopo. **I**bi significat ysop⁹ qđ hard⁹ ysopus purgat pectus. et hūilitas purgat mente ab omni inuidia & malicia. **H**ecundus ramus est cōpassio proximi. quia quādo anima bona & se rena intentione querit ne creatori suo dispiceat tunc statim postq̄ receperat hūilitatē tunc hūili ter descendit ad imbecillitatē proxiorū et eis cō patif. **S**uper hunc ramū nidiſcat hyena quedā auiſ que talis nature est q̄ iuxta mortuorum se pulturā inhabitat quando aliquis morti appro pinquat. tūc sentit a longe & clamat. **N**uis ista ſignat animā cōpassione plenā que debet cōmorari inter illos qui morte peccati mortui sunt ut ipſos ad viā veritatis valeat reuocare. **E**t quādo pceperit aliquē morti aie appropinquare deb̄ claramore cōpassionis & orationē & lacrymarū effusionē. **S**uper hūc ramuz crescit flos q̄ dicit glay. hic flos crescit circa aquas p̄ quē florē intelligunt illi qui peccata deflet more fluenti aque. circa illos debet anima cōpatiens cōmorari. **H**unc florē desiderabat dauid cū dicebat exitus aquarū deduxerunt oculi mei. **H**unc etiā habebat hieremias qui dicebat. q̄s dabit capiti meo aquā. et oculis meis fonte lacrymaz ut plorare valeā interfertos populi mei die ac nocte. **P**ier. ix. Tales lacrimas debet habere anima que in cumine palme cōplatonis desiderat ascende re. **S**up hunc **P**aulus ascendit qui dicebat. q̄s infirmatur et ego non infirmor quis scandalizatur et ego nō vroz. **S**i gloriari oportet que infirmatis mee sunt gloriabor. **H**bor. xj. r̄c. **T**ertius ramus est tpalis afflictio. q̄r quādo fidelis anima in statu penitentie est constituta oīs afflictiones tpales patienter tolerare conatur. **S**uper hūc ramū nidiſcat oleo q̄ noie cignus dicit qui talis nature est q̄ quando morti appropinq̄t suave cantat et signat in tribulatione seu afflictione gaudēte. **S**up hunc ramū p̄scenderūt apostoli de quibus dictū est. **I**bant apostoli gaudētes a cōspectu psilij quoniā digni habitū sunt p̄ noie hiesu contumeliā pati. **A**ctuū. v. **S**up hūc ramū crescit flos liliij. vnde sponsus in canticis. **S**icut liliū inter spinas sic amica mea inter filias. **Q**uando em̄ nascitur liliū inter spinas spine pū gunt liliū et nō remurmurat. sed q̄t omagis ipz pungūt tantomagis eis odore suū effundit. **H**ic debet facere fidelis anima non deb̄ reddere ad uersarijs malū p̄ malo ſz p̄ patientiā odore sua.

I

uitatis effundere vt possit dicere cū apostolo. cristi odor bonus sumus. **H**bor. ii. **Q**uartus ramus cōplatonis est cōpunctio et est quando anima laborem creatoris ad memoriam reuocat & ita omnia aduersa ſecū mēte tollerat. qz ſicut clavis alio clavo ejſcīt. Ita anima diuersis tribulationibus fatigata debet ad memoriam reuocare tribulationes quas p ea dilectus ſu tollerauit. vt ei amaritudines quas patitur dulcescant ſu per hunc ramū nidiſcat quedā auiſ que dieſit hyrpia que vultū habet hois et int̄m crudelis ē q̄ primū hominē quem viderit interficit poſtq̄ eū interficerit vadit ſuper aquā et in aqua ſpeculatur q̄ ſimilem ſuū interficit et magno dolore cruciatur quotienscunq̄ videt hominē. **E**t ſignificat animā que cōſiderare debet q̄ ſimilis eius ſc̄z deus ihesu christus p̄ peccatis nostris mortuus est in cruce. et hec pliderans debet magno dolore conteri. ſicut turtur quando ſociuſ ſuum perdidit et in locum vbi ſociuſ ſuum perdidit et mortu⁹ fuerit quando plumā aut aliquod ſignū inuenierit. mortis eius imagis tunc dolore atteritur. **E**t ſicut inuenitur. de quodā puella filia cuiusdam regis que patre orbata. a parentibus ab hereditate ppria orbata est et expulsa. tunc cuiusdam regis filius ſup eam pietate motus eaz ſibi accepit in uxorem et p̄ hereditate ei⁹ pugnauit et reduxit eam ad ppriā et in prelio pro ipsa mortuus est. puella militis arma ſuſcipiēs et cuž magna diligentia custodiuit et quotienscunq̄ eavī debat nimis affligebat. **S**piritualiter loquendo filia regis est humana natura in adaz que magno honore in paradiſo exitit. **S**ed hereditate ſuam perdidit quando a paradiſi gaudijs propter peccatum inobedientie electa est. **P**ed dei fili⁹ pietatis gratia motus ſup eam animam hereditate priuatam ſibi deponſauit. s. quando humanitatem nostrā diuitati ſue ſociare dignatus est. **E**t triginta tribus annis contra hostem dimicauit et operatus est ſalutem in medio terre. **A**d vītimū crucis patibulum voluntarie ſubiit. **S**ic ḡnos facere debemus ſicut fecit predicca puella. ſc̄z mortez defensoris nostri ſemper habere i memoria reſeruare crucem clauos et omnia crucis instrumenta et ſup ea quotidianiſ lacrimis deplorare. **S**up hūc ramū oritur rosa que ſpiritua liter designat martyrium et animā que cunctas voluptates ūfacili obliuiscīt. & potest dicere cī ſponsa in canticis. vulnerata charitate ego ſum r̄c. **E**t etiā ebria qui iſta ebrietate ebrius est nec frāgitur a diuertiſtate nec proſperitate eleuatur. **Q**uintus ramus est desideriū glorie quando ſidelis anlma toto mentis affectu aduentū ſaluatoris desiderat. **S**uper hunc ramū antiqui patres ascenderūt qui dicebant. veni domine & noſ li tardare. **U**nde quidam dicit Abacuch. **H** Si morā fecerit expecta illū. quia veniens veniet et

v 3

Dñica in Ramis Palmarum

nō tardabit. Super hunc cōdescenderat dauid qui dicebat. Expectans expectavi dñm rē. Et alibi. sicut desiderat ceruus ad fontes aquæ: ita desiderat anima mea ad te deus. Etia sup hunc cōdescenderat q̄ dicebat cupio dissolui r̄ eē cū xp̄o. Ad phil. i. et iterū. Infelix ego homo q̄s me liberauit de corpe mortis huius. Ad roma. vii. Super hunc ramū n̄dificauit philomena q̄ talis nature e. q̄ deuote ante diem cantat et q̄n do videt clarscere et solis radios lucere tanta hilaritate cantat q̄ pene dirumpitur. Et significat animā que in huius vite tenebris sole in iusticie expectat et quando eū senserit descendisse p̄ gratiā. tunc tanto exultat gaudio q̄ nec ex toto corde p̄t dicē. nec ex toto celare. Et h̄ leticia vocat iubilatio. Talis erat ille brūs senex symeon q̄ rāto tpe saluatorē suū expectabat qui dicebat. q̄n videbo putas durabo. Et p̄ rāto desiderio r̄nsum accepit a spiritu sc̄tō nō v̄lup se mortē nisi prius videret xp̄m dominū nostrū. Tali voce illo desiderio illa philomena. s. symeon canta uit tota nocte et quando vedit sole iusticie. tunc accepit eum in vlnas suas et ait. Nunc dimittis seruū tuū domine h̄m verbū tuū in pace. Quia viderunt oculi mei salutare tuū. Quod parasti ante faciez omīlū populo rē. Luce. ii. Faciam ergo sicut ille beatus senex amplectemus salvatorem in brachīs cordis nostri. Super hunc ramū oritur crocus qui est pallidi coloris. quia homo tanto desiderio pallescit. Unde sponsa in canticis. Molite me considerare quia susca suz. Cantico. i. et iterū. Fulcite me floribus stipate me malis. quia amore langueo. Cantico. ii. Et iterū poeta ait. palleat omnis amans hic est color aptus amanti. Sextus ramus palme cōtemplationis est visitatio supna quando dominus aniam desideratē p̄ gratiā suā visitare dignaf. Super hunc ramū n̄dificat hyrundo que talis est natura q̄ volando victū suuz accipit et significat animā superno desiderio flagitantē que nihil in terra debet accipere nisi quasi volādo sine mora dilectionis transcendo. Super hunc ramū nascit̄ solsequiū. Solsequium dicit̄ quasi sole sequens quando oritur sol solsequiū aperitur. Et quando sol subtrahit̄ solsequium subclaudit̄ et signat animā fidelē que deb̄ habere cor p̄ diuinū amore celeste desideriū desuper patefactū. et si aliquando gloria se ab eo subtraheret deb̄ cordis aditū contra seculi delectationes et oblectamenta se causa delectatiōis claudere. et vt sit vere solsequiū debet sole iusticie sequi. Super hunc ramū ezechias cōscenderat quando dicebat. si cut pullus hirundinis sic clamabo. Esai. xxvii. Talis erat magdalena que quādo venit ad monumentū et nō inuenit dominū quando ab angelo sibi loquente responsum accepit. quia dominus surrexit tanto flagrabat desiderio cor eius.

et dilectionis sermone q̄ nullū ab aliquo vellet solatiū suscipere. Angelus tamē ingenti lumine choruscabat. quia cor eius verū lumen vel solez requirens quodcūq; aliud videbat inspicere vi lipendebat. vnde contingit q̄ cum crebro inquisiteret in loco in quo nō erat quesitura eu3 ibi postremo quesitū inuenit. Quia p̄culdubio qui vera dilectione et deuota oratione p̄stiterit et carnales delectationes postponens deū quereret inueniret sicut ip̄e dicit. Ego diligentes me diligo et qui mane vigilauerint ad me inuenient me. p̄ uerb. vii. Sup hunc ramū cōscenderat qui dicebat. Rennuit consolari anima me. ps. lxxv. Septimus ramus est defec̄tio. s. quando anima tantū diuini amoris vinculis cōstringit ut corpus oporeat deficere. Sup hunc ramū cōscenderat qui dicebat. defecit in salutari tuo anima. mea. ps. cxvii. Super hunc ramū n̄dificat feñix que vñica auis est in mundo. p̄ quā qui spiritaliter in vñ culis vñitatis coniuncti sunt itel liguntur. Fenix em̄ talis est nature q̄ cū diē mortis iminere cognouerit diuersas species aromatum sibi multiplicat in calidiori pte eas colloca tas ex alarum collisione accendit et intus insiliens seip̄am cōcremat et ex cineribus eius vermiculus p̄greditur. et de vermiculo iterū fenix renascitur. Fenix etiā alio loco christum significat cui nullus hom̄ coequari poterit in quo omnīū specierū virtutes requieuerunt. qui p̄ dilectionē nostra in altari crucis crematus est. p̄ fenicē etiā anima fidelis designat que virtutuz species congregat et eas in feroore charitatis deferens in altū se collocat in altari cordis et omnipotenti deo in odorem suavitatis libenter offert. Et h̄ sacrificiuz pingue dicitur. vnde psalmista. holocausta medulata offerat̄ tibi. Tunc reuera sacrificium est pingue quando anima p̄ sancta desideria subleuata per sancta opera impinguata. per humilitatē aliquando deficit et diuinorū operū largitate. et p̄ h̄ signat regia sabba. q̄ ad audiē dū sapientiam salomonis venit ex multo maiore q̄ audierat inuenit et mira admiratione defecit. Flos et fructus huius rami est xp̄us qui dicit̄ Ego sum flos campi. de hoc fructu dicit̄. Et benedictus fructus ventris tut. Folia huius rami sunt clamor planctus suspiria et singultus. sic ipse bñdictus fructus bñdicet p̄lo suo in pace.

¶ Dñica in ramis palmarum. Sermo. ii.

Lurimatuba strauerit vestimenta in via. matth. xxv. In sancto euāgelio hodierno in quo p̄tinet tota materia hodiernae solennitatis ostendunt̄ tria magna seruitia q̄ fuerunt hodie christo exhibita a tribus conditi onibus gentium. sc̄z

¶ Prima q̄ suos discipulos deuote.